

ESCRIT D'OPINIÓ SOBRE L'ESBORNANY DEL PLA RECTOR D'ÚS I GESTIÓ DE L'ÀMBIT MARÍ DEL PARC NATURAL DE CAP DE CREUS

7 de novembre de 2022

Javier Romero
Catedràtic d'Ecologia
Universitat de Barcelona

En primer lloc, vull agrair a l'Administració, i específicament a la Direcció General de Polítiques Ambientals i Medi Natural, així com a l'òrgan gestor del Parc Natural de Cap de Creus, el desenvolupament d'aquest complex procés participatiu i els esforços esmerçats per dotar l'espai protegit d'un PRUG eficaç i amb el màxim consens possible. El seu darrer esborrany representa una clara millora respecte de les fitxes que vàrem poder veure en el procés participatiu anterior, i, al meu entendre, inclouen una sèrie d'aspectes molt positius per la salvaguarda del Parc. Tot acceptant que es poden polir detalls, alguns aspectes com la regulació de velocitats, del tipus d'embarcacions, d'eslores, la regulació de la pesca, la regulació de les immersions de clubs (o centres de busseig) o la prudència i rigor científic amb què s'aborda el tema dels fondejos, em semblen molt positius.

En segon lloc, cal remarcar la necessitat imperiosa, i fins i tot urgent, de dotar al Parc Natural de Cap de Creus d'un Pla Rector, la finalització del seu redactat i l'entrada en vigor del qual és inajornable.

Finalment, és inevitable trobar certes mancances i aspectes a millorar, al meu entendre, i l'objectiu d'aquest document és fer una sèrie d'observacions i suggeriments amb ànim constructiu, des del punt de vista d'un expert (soc catedràtic d'Ecologia de la Universitat de Barcelona, molt recentment jubilat) i d'un molt bon coneixedor del territori, tant des del punt de vista científic pels nombrosos treballs que hi he dut a terme, com des del punt de vista del ciutadà, donat que hi estiujo de tota (literalment) la vida.

COMENTARIS GENERALS

Reducció d'emissions de diòxid de carboni (descarbonització) i model de navegació d'esbarjo

Al meu entendre manca alguna regulació, ni que fos molt general, sobre les emissions de diòxid de carboni de la flota d'esbarjo. Als darrers anys (o fins i tot a les darrers dècades), les eslores i la potència dels motors s'han anat incrementant, com també s'ha incrementat l'afluència d'embarcacions grans i/o ràpides que venen de poblacions de fora de l'àmbit del Parc. A part d'impactes diversos, riscos pels usuaris i altres, molts dels quals estan correctament tractats al PRUG, el consum de combustible és molt elevat, i caldria pensar en un model de nàutica d'esbarjo basat en embarcacions més petites, amb motors menys potents i de proximitat (que tinguin la seva base en municipis del Parc). Això és evident que queda fora de l'abast del PRUG, però seria bo que s'hi fes un esment, per exemple afegint un objectiu de descarbonització als ja existents o bé incloent-hi una menció explícita a l'objectiu OG.03 (article 2). Sembla positiu que aquest aspecte es tingui en compte en la concessió de llicències pels centres d'immersió i similars (annex 5, punt 8.12, per exemple), encara que és insuficient

pel que fa al model de nàutica d'esbarjo al Parc. Igualment, i donat que no es pot obligar en un PRUG a canviar la naturalesa de la flota, sí que es podria pensar a afavorir d'alguna manera les embarcacions petites i amb menys potència instal·lada, en algunes de les regulacions existents.

Sobre el patrimoni cultural material i immaterial

L'objectiu OG.05 s'expressa com "Contribuir a la conservació del patrimoni cultural material i immaterial". Es tracta d'un objectiu molt ben triat, entre altres motius perquè a Cap de Creus és un dels llocs on, històricament, la natura i l'acció de l'home han estat imbricades d'una forma més harmoniosa i profunda. Ara bé, llevat d'algunes mencions molt generals, no he trobat cap regulació concreta que contribueixi a assolir aquest objectiu. És possible, de nou, que no sigui el PRUG l'instrument ideal per a aquesta finalitat, però seria bo que hi figurés algun tipus d'indicació explícita (per exemple a l'article 9), o alguna regulació o declaració d'intencions en aquest sentit, com ara dur a terme (o promoure, deixant-lo en mans d'associacions o altres entitats privades sense ànim de lucre, de manera a no carregar l'òrgan gestor del Parc) el cens d'embarcacions tradicionals, especialment les de vela llatina, i d'altres elements del patrimoni marítim associat al Parc.

COMENTARIS ESPECÍFICS

Títol i Article 1

... "Pla rector d'ús i gestió de l'àmbit marí del Parc Natural de Cap de Creus".

Cal definir que s'entén per "àmbit marí" (entenc que l'àmbit marí en sentit estricte més la franja costanera amb una interacció més estreta amb el mar), ja que moltes de les disposicions es refereixen o s'apliquen a l'àmbit terrestre, i això pot generar confusió, i fins i tot al·legacions.

Disposició transitòria segona

Es parla de "taula de governança científica que preveu el programa d'actuacions del Pla", però a l'article 47, on apareix la llista de taules de governança previstes, no figura la dita taula de governança científica. D'altra banda, si es preveu la creació d'un Consell Científic, s'entén que la taula de governança científica ha de ser una entitat provisional. O no? Crec que tot això caldria explicitar-ho bé.

Disposició final segona

"La Direcció del Parc Natural de Cap de Creus pot prendre mesures de gestió [...] per motiu de protecció dels valors naturals degudament fonamentats en base a dades reals i objectives, un cop escoltada la Comissió Permanent de la Junta Rectora del Parc Natural":

Donat que moltes d'aquestes decisions tenen com a fonament aspectes de conservació i es recolzen, segons diu el mateix PRUG, en resultats del seguiment científic, seria desitjable escoltar també el Consell Científic, o, si fos el cas, la Taula de Governança Científica, i potser indicar que aquesta disposició és vàlida per mesures molt localitzades en l'espai i en el temps.

Article 2. OG.01.

Conservar ha de ser l'objectiu prioritari del Parc. Pel que fa a la restauració, crec que cal molta prudència. Hi ha actualment una veritable febre de la restauració, on tot sovint s'inclouen actuacions sense gaire sentit i de l'anomenat *greenwashing*, a les quals els Parc no ha de donar suport ni deixar que s'utilitzi la seva imatge. Posar la restauració al mateix nivell que la conservació és molt perillós, i suggereixo la següent redacció:

“Conservar els ecosistemes i els processos naturals i seminaturals, i la biodiversitat i geodiversitat associades, emprant accions de restauració quan s'estimin necessàries i viables”.

Més endavant faig un altre suggeriment sobre la restauració (a l'epígraf “Secció 11. Investigació”).

Article 3. OG.03.

“Contribuir a adaptar els sistemes naturals als efectes del canvi climàtic i els riscos associats”.

Em sembla molt correcte aquest objectiu, encara que suggereixo una redacció més acurada: i rigorosa des del punt de vista científic:

“Mantenir i millorar la resiliència dels sistemes naturals al canvi climàtic”.

Article 6, apartat 6.2

“No es permet la instal·lació de cartells de propaganda i d'altres elements similars que trenquin l'harmonia del paisatge...”

Redaccions alternatives, per tapar possibles forats:

“No es permet la instal·lació de cartells de propaganda i d'altres elements que trenquin l'harmonia del paisatge...”

“No es permet la instal·lació d'elements que trenquin l'harmonia del paisatge...”

Article 7, apartat 7.3

“No es permet el subministrament de combustible als vaixells fondejats o amarrats a les aigües del parc”.

És una mesura totalment correcte al meu entendre. Cal tenir present, però, que la badia de Portlligat forma part de les aigües del Parc, i no hi ha cap possibilitat d'omplir els dipòsits de combustible de les embarcacions que no sigui mitjançant bidons. Suggereixo el següent redactat:

“No es permet el subministrament ni cap mena de transvasament de combustible als vaixells fondejats, amarrats o en trànsit a les aigües del Parc, llevat dels que es trobin a la badia de Portlligat o en situacions d'emergència”.

Article 8, apartat 8.2/8.2e

“Amb aquestes finalitats, s'ha de donar prioritat a les actuacions següents:

[...]

e) La senyalització informativa i interpretativa dels llocs d'interès per als visitants i les persones o empreses que realitzin la seva activitat professional a les aigües del parc”.

Deixant de banda les boies per finalitats diverses, de les quals ja es parla amb prou detall en altres apartats, donar prioritat a la senyalització, especialment a la interpretativa, sembla un enfocament més propi de l'àmbit terrestre que del marí. De fet, no s'acaba d'entendre a què es refereix aquest ítem. Panells o senyals submarins? Senyals a les roques? En ambdós casos serien elements molt intrusius, que no semblen imprescindibles. Es suggereix la supressió de l'apartat.

Article 16. Normes generals de fondeig i amarratge de les embarcacions

Manca una referència explícita als fondejos permanents de temporada (em refereixo als fondejos on es deixen les barques durant tot l'estiu) a les aigües del Parc.

Suggerixo:

“La instal·lació de boies per amarrament de temporada a les aigües del Parc resta prohibit, amb l'excepció de la badia de Portlligat i d'allò que es pugui disposar com aplicació de l'article 42.1”.

No tinc clar el règim dels camps de boies de Montjoi, Pelosa i Jònculs, si fos el cas afegir-los com a excepcions, encara que l'enfocament seria de minimitzar i fins i tot excloure aquest tipus de fondejos de les aigües del Parc.

Article 16, apartat 16.4

“En cas d'amarratge a roca aquest s'ha de fer mitjançant un cap sense objectes metàl·lics o altres materials que puguin malmetre la roca”.

La norma implica l'exclusió de l'ús del rufió (o rufió, en cadaquesenc), “àncora petita de tres braços o més generalment de quatre i sense cep, emprada en les barques de poca grandària per a fondejar, per a enganxar i treure coses del fons de la mar, etc.” (Diccionari de la Gran Enciclopèdia Catalana). A les aigües de Cap de Creus, de manera tradicional, el rufió s'ha emprat, agafat a la part emergida de les roques, per evitar el borneig d'una embarcació ancorada a prop de la costa, sobretot en embarcacions petites, fent així més segur el fondeig.

A parer meu, aquesta restricció és excessiva: no es justifica per impactes demostrats i objectius sobre el medi, pot tenir efectes indirectes negatius sobre el fons marí i sens dubte generarà un rebuig important entre els usuaris del Parc.

Amb més detall:

- a) Impactes potencials dels rufions: se suposa que la norma busca evitar malmetre les roques en la seva part emergida. Ara bé, no hem trobat cap informe que de manera fefaent i experimental demostrï l'existència d'aquest impacte. La costa entre Port de la

Selva i Roses, sobretot de Cadaqués cap al Nord, ha estat objecte d'amarratges amb rufions des de fa dècades, i no hi ha cap evidència de danys mesurables a les roques. A més, cal tenir en compte que la duresa de la roca de Cap de Creus (en la seva major part silícica: pissarres, esquists...), molt superior a la d'altres zones, com ara el Montgrí (de naturalesa calcària), i el fet que els rufions són en general estris lleugers, minimitzen la seva vulnerabilitat.

- b) Impactes indirectes que es poden derivar de la prohibició: en cas de prohibir-se l'ús de rufions, els usuaris buscaran alternatives. Aquestes alternatives poden ser de major impacte que l'impacte suposat que es vol evitar

B1. Fondejar una segona àncora, amb potencials impactes al fons marí

B2. Canviar de lloc de fondeig, no apropar-se tant a les roques i fondejar a la gira (és a dir, deixant bornejar lliurement l'embarcació) al centre de les cales.

Això voldria dir augmentar les pressions sobre les praderies de posidònia

- c) Interferències amb una certa forma de viure el Parc: si bé el rebuig d'una norma per part dels usuaris no és un argument sòlid sobre la seva validesa, val a dir que les embarcacions que utilitzen l'amarratge amb rufió solen buscar un cert apropament a la natura. Es tracta, majoritàriament, d'embarcacions de petita eslora, que cerquen racons tranquils, potser de vegades només per fer un bany o prendre el sol amb un cert aïllament, però tot sovint per observar el paisatge emergit o la flora i fauna submarines. Més enllà del rebuig, que, com dic no és un argument de pes, el que crec que sí que és un argument de pes és que cal no eliminar o dificultar aquest tipus d'amarratge, i cal potenciar aquest tipus d'usuari, molt més compatible amb els objectius del Parc (vegeu també el meu comentari general "Reducció d'emissions de diòxid de carboni (descarbonització) i model de navegació d'esbarjo").

Per tant, proposo modificar l'apartat 16.4, amb la següent redacció:

"Els vaixells de menys de 12 metres d'eslora [fent referència a la prohibició de fondeig d'aquestes eslores a menys de 25 metres de fondària] podran amarrar a les roques amb rufió [s'exclouen així altres elements metàl·lics com cadenes o àncores més pesants], sempre que el pes d'aquest i de qualsevol element metàl·lic associat no excedeixin, en conjunt, els 500-1000 grams [caldrà determinar aquest lílindar]". Aquesta redacció busca eliminar els estris més pesants i potencialment perillosos, i es pot afegir: "llevat del tram comprès entre Cala Prona i la Punta dels Farallons, on restarà prohibit qualsevol amarratge a terra" (actual punt 17.2).

Article 16, apartat 16.5

"El fondeig i l'amarratge de les embarcacions d'esbarjo s'ha d'efectuar entre la sortida i la posta de sol".

No hi ha cap impacte específic associat al fondeig nocturn, normalment molt menys freqüent. Si l'objectiu és reduir una mica la pressió i la freqüentació, suggereixo:

- a) Restringir la prohibició de fondeig nocturn a les Reserves Parcials (afegint, si s'estima necessari, les àrees de dinàmica natural), tal com es diu a l'article 17.1
- b) Permetre el fondeig nocturn a les aigües de la resta del Parc, amb una limitació del nombre de nits que s'hi pugui estar un vaixell (2-3?)

A més, cal recordar que la badia de Portlligat forma part del Parc, i que, per tant, cal mencionar-la com una excepció a aquesta norma.

Article 18

Algunes de les disposicions (per exemple: “18.3. Abans de cada immersió, un guia ha de donar una explicació...”; o bé: “18.4 L’annex 4 d’aquestes normes pot establir l’obligatorietat de guia submarí i una ràtio del número màxim de bussejadors per guia submarí”) entenc que estan clarament pensades per immersions de club o centre de busseig. Si m’equivoco i aquesta regulació s’aplica també a bussejadors privats (és a dir, els que fan immersió pel seu compte, sense acudir a un centre de busseig i amb les seves pròpies embarcacions o des de terra), em sembla una exigència excessiva i suggereixo aplicar-la només a bussejadors de club. En qualsevol cas, cal fer tot això explícit per no generar confusions.

Article 18, apartats 18.6 a 18.9

D’aquests apartats es desprèn que els bussejadors privats (és a dir, els que fan immersió pel seu compte, sense acudir a un centre de busseig i amb les seves pròpies embarcacions) només poden fer immersió amarrant-se a les mateixes boies utilitzades pels centres o clubs. Em sembla un error per diversos motius. En primer lloc, perquè generarà, sense cap dubte, una important conflictivitat entre privats i clubs, competint per l’espai, competència en la qual els privats quedaran en una situació força desfavorable: l’experiència de les illes Medes ens en dona un bon exemple. En segon lloc, perquè la densitat de bussejadors privats està molt lluny de les capacitats de càrrega dels fons marins del Parc, i no es guanya res concentrant aquesta pressió a les boies de busseig (afegint-la a la que ja existirà) en comptes de permetre una pressió baixa i difusa, a més molt controlable, i gestionable si s’escau, si es compleixen 18.7 i 18.8 . Es suggereixen dues alternatives:

- a) Col·locació de boies només per privats com es fa a les illes Medes. Aquesta solució no és massa recomanable, ja que caldria incrementar el nombre de boies, amb un increment tant de l’impacte visual com dels costos de manteniment.
- b) Permetre als bussejadors privats fer immersió sense la restricció de les boies, tot suprimint els apartats 18.6 i 18.9
- c) Una solució híbrida, tipus a) a les Reserves Naturals Parcials i b) a la resta del Parc

No sé si es disposa d’una estimació d’immersions privades que es fan anualment a les aigües del Parc, però en qualsevol cas es tracta d’una fracció molt petita del total i que pot ser fàcilment controlada, com ja s’ha dit, mitjançant allò que s’estableix a 18.7 i 18.8, i actuar en conseqüència si es detecta un impacte significatiu, que em sembla molt improbable.

Cal afegir que el Consell de Protecció de la Natura ja es va pronunciar en aquest sentit en el seu informe a l’esborrany de PRUG de 2014, del qual se n’extreuen aquestes dues frases:

“La normativa sembla pensada per afavorir les empreses i els centres de busseig en detriment dels usuaris particulars que vulguin visitar l’espai pel seu compte amb la seva barca o altres mitjans”.

“[Alguns articles] només tracten sobre els centres d’immersió, i no sobre els usuaris particulars que vulguin fer immersió des de la seva embarcació. Com sigui que es prohibeix d’ancorar,

només es podrà fer immersió amarrant en boies, la reserva de les quals s'haurà de fer via telemàtica. Qui controlarà que es respecti aquest sistema? Els particulars també podran reservar boies? Què passa si els centres reserven totes les boies durant tot el temps?"

Com es pot veure, aquests comentaris es poden aplicar, si més no parcialment, al redactat actual.

Article 19. Normes específiques de busseig a les zones de Reserva Natural Parcial

Sembla del tot necessari establir unes capacitats de càrrega pel busseig amb escafandre autònom a les Reserves Naturals Parcial. Aquestes capacitats es poden calcular perfectament amb la informació científica disponible, tant a Cap de Creus com a les Illes Medes. La gestió adaptativa de l'espai pot, en anys successius, modular les xifres d'immersions totals permeses a cada reserva basant-se en els resultats del seguiment (planificació adaptativa).

Article 20. Autorització dels centres d'immersió per a la gestió d'activitats d'immersió amb escafandre autònom al parc

És del tot evident, prenent com a exemple el que succeeix a les illes Medes i l'increment de les activitats turístiques arreu, que l'òrgan gestor del Parc s'ha de dotar de mecanismes per tal de ser capaç de controlar, no només ara sinó també en el futur, l'augment en l'afluència de bussejadors a les aigües del Parc **abans** que arribi a llandars perillosos. Per tant, caldria introduir en aquest apartat algun tipus de regulació flexible que, sense coartar l'activitat de busseig de club ni el seu creixement raonable, permetés moderar i controlar aquest creixement, com ara un cens tancat d'embarcacions de club.

Article 20, apartat 20.4f

"f. Col·laborar amb les tasques de control i vigilància a les aigües del Parc Natural, contribuint a informar el més aviat possible al servei de vigilància sobre les observacions in situ de presumptes infraccions que puguin cometre altres persones"

Aquest text, que es repeteix a altres apartats de l'esborrany de PRUG (empreses de xàrter de pesca recreativa, empreses de transport de passatgers, etc., vegeu apartats 30.4e, 36.4d...), és molt perillós. No es tracta d'una recomanació, sinó d'una obligació reconeguda, i una obligació que només és per les empreses. Per un costat, és cert que en molts casos les informacions seran de bona fe i davant de casos flagrants, i que això serà una eina d'ajut a la vigilància. Ara bé, aquesta disposició fomenta la cultura de la denúncia per part d'entitats amb interessos lucratiu. Es corre, per tant, el risc d'un ús d'aquests apartats totalment interessat i fins i tot pervers; a les illes Medes hem tingut diversos exemples. Crec que és important eliminar aquesta menció de les obligacions de les empreses col·laboradores, i, si es considera oportú, fer una menció genèrica per tal que tots els usuaris del Parc col·laborin en la vigilància, en l'annex 12, o en qualsevol altra apartat.

Article 21, primers dos ítems

“L’annex 4 d’aquestes normes pot establir:

- L’obligatorietat de guia submarí i una ràtio del número màxim de bussejadors sense escafandre autònom per guia submarí.
- El nombre màxim d’immersions sense escafandre autònom anuals, diàries o simultànies i per a tot el parc, per totes les RNP, per una RNP o per a cada zona d’immersió”.

Si l’annex 4 efectivament regula aquests aspectes, semblaria que fossin obligatoris també per usuaris particulars que es tiren a l’aigua amb ulleres i tub per observar la flora i la fauna, des d’alguna embarcació o des de terra. Entenc que no és aquesta la intenció (regular el número total de gent que fa apnea o busseig lleuger al Parc no sembla pas necessari, ni tan sols possible), sinó l’activitat en grups portats per empreses, centres de divulgació o altres. Cal deixar-ho clar per no generar confusió.

Article 22, apartat 22.1

“La sortida i l’entrada a mar sempre s’ha de fer per una cala o embarcació i s’ha de córrer pel camí. En qualsevol cas, no es pot pujar per les roques”.

Entenc que no es pot pujar per les roques per nedar i córrer, però entenc que sí que està permès desembarcar a les zones rocoses del Parc, llevat de les Reserves Integrals. No queda clar si s’està proposant una prohibició total de desembarcar a les roques (l’apartat 15.2 “La sortida i l’entrada a l’àmbit marí del parc només es pot fer a peu per una cala o per mar obert mitjançant embarcació. En qualsevol cas, no s’hi pot accedir per les zones de roques i penya-segats” també resulta una mica confús). Personalment, entenc que l’esborrany de PRUG no està prohibint desembarcar a les roques. Desembarcar a zones rocoses per observar les comunitats i la biota litorals, per exemple, o observar de prop les singularitats geològiques, no suposa cap impacte i afavoreix la contemplació i el gaudi de la natura, i és una activitat molt aconsellable per tothom i en particular pels més petits, en línia amb els objectius del Parc (OG.08). Suggerixo aclarir això.

Article 42, apartat 42.1

“La instal·lació de boies al parc requereix l’autorització de l’administració competent amb l’informe previ favorable de l’òrgan gestor del parc”.

Per tal de ser més precisos, es suggereix:

“La instal·lació de boies al parc només podrà fer-se per motius de conservació i gestió degudament justificats, i requereix l’autorització de l’administració competent amb l’informe previ favorable de l’òrgan gestor del Parc.”.

Article 42, apartat 42.2

“42.2 Sobre praderies de fanerògames marines o les seves barbades, l’ancoratge dels sistemes d’abalissament i fondeig ha de ser de baix impacte reconegut, prioritzant els de tipus barrina”.

No sé si hi ha un motiu objectiu per prioritzar les barrines, els ancoratges de la badia de Portlligat no són de tipus barrina, però sí que són de baix impacte. Potser no cal parlar de barrines i és millor parlar només de baix impacte, eliminant l'última part de la frase.

Article 42, apartat 42.3

“En general, els abalisaments de cales, els camps de boies o qualsevol altre tipus d'abalisament s'han de retirar al final de temporada, excepte: els sistemes d'ancoratge de baix impacte que s'han de marcar per tal de reutilitzar a les següents temporades”.

La redacció sembla una mica confusa, i no se sap si es refereix als trens de fondeig (boia més cap o cadena) o també al mort, si és el cas.

Si només es refereix als elements flotants, seria més clar:

“En general, els abalisaments de cales, les boies dels camps de boies o qualsevol altre tipus de boia o abalisament...”.

A més, caldria dir que les marques pels ancoratges de baix impacte haurien d'estar submergides, per tal d'evitar l'impacte visual de les boies de superfície.

Secció 11. Investigació

Sembla molt probable que el Parc rebi una allau de propostes de “millora” del seu patrimoni natural submarí, incloent-hi projectes de restauració, possibles actuacions d'erradicació d'espècies, reintroduccions, etc. A parer meu, el Parc ha de ser extremadament curós per tal de no donar suport (i fins i tot prohibir) aquelles iniciatives poc fonamentades, amb poques probabilitats d'èxit o fins i tot contraproductives, o que només persegueixen una millora de la imatge de certes marques. Suggerixo, per tant, un article específic en aquesta secció per tal de poder controlar tot això, que podria ser més o menys així:

“Qualsevol actuació que impliqui una intervenció sobre la biota (trasplantaments, translocació, repoblació, eliminació, reintroducció, etc.) del Parc haurà d'estar científicament justificada, i haurà de comptar amb l'autorització de l'òrgan gestor del Parc i l'aval del seu Consell Científic”.

Article 43, apartat 43.1

“L'òrgan gestor del parc ha d'elaborar un Programa de recerca que té una vigència de 4 anys que s'ha de presentar al Consell Científic per a la seva validació”.

Sembla positiu que existeixi un programa de recerca, però tenint en compte que la recerca és un procés molt dinàmic, i que poden sorgir novetats en tot moment (per exemple, irrupció d'una espècie invasora que cal investigar, aparició d'un impacte no previst, etc.) aquesta mena de programa tancat amb quatre anys de vigència sembla massa rígid. Es suggereix el següent redactat:

“L'òrgan gestor del Parc ha d'elaborar, d'acord amb el Consell Científic, un Programa Marc de Recerca del Parc que tindrà una vigència de quatre anys. Aquest Programa podrà ser modificat

o ampliat en funció de les circumstàncies, a instàncies de l'òrgan gestor i escoltat el Consell Científic”.

Article 44, apartat 44.1

“En qualsevol cas, quan la finalitat de l'activitat d'investigació no estigui directament relacionada amb la conservació cal estudiar les alternatives per a la seva realització fora de l'espai protegit”.

El Parc no només ha d'afavorir la recerca orientada a millorar la conservació dels seus ecosistemes, sinó també afavorir la recerca orientada a entendre el funcionament dels ecosistemes sota figures de protecció i els efectes de la conservació, com a mitjà per obtenir coneixement i eines que millorin les polítiques de conservació de la natura més enllà de l'àmbit local i, en general el seu millor coneixement. Es proposa el següent redactat:

“En qualsevol cas, quan la finalitat de l'activitat d'investigació no estigui directament relacionada amb la conservació o els seus efectes, cal estudiar les alternatives per a la seva realització fora de l'espai protegit”.

Article 48, apartat 48.3

“El termini màxim per resoldre el procediment i notificar la resolució d'autorització és de 15 dies a comptar des de la presentació de la sol·licitud. El venciment de l'esmentat termini sense que s'hagi dictat i notificat la resolució expressa legitima a l'interessat a entendre desestimada la seva sol·licitud per silenci administratiu. Si la sol·licitud d'autorització es presenta abans de 30 dies, el venciment de l'esmentat termini sense que s'hagi dictat i notificat la resolució expressa legitima a l'interessat a entendre estimada la seva sol·licitud per silenci administratiu”.

El redactat sembla confús. No queda clar en quines condicions el silenci administratiu és una resposta afirmativa i en quines és negativa. Específicament, si es presenta una sol·licitud per autoritzar treballs científics, amb tota la documentació necessària (objectius, mètodes, finançament, composició de l'equip...) no sembla correcte una negativa no raonada per silenci administratiu. O potser no he entès el que es volia dir. Suggerixo fer una redacció més clara.

També aquí es pot citar l'informe del Consell de Protecció de la Natura sobre l'esborrany de PRUG de 2014:

“Cal insistir en la necessitat d'eliminar la pràctica del “silenci administratiu”. És vergonyós que s'estableixi una llarga llista de documents que cal lliurar a l'hora de fer qualsevol sol·licitud a l'Administració, i uns terminis i requisits que cal complir de manera escrupolosa, i que davant de tot això l'Administració pugui no respondre la sol·licitud, i, per tant, a falta de resposta la persona interessada hagi d'entendre que se li ha denegat la sol·licitud que amb tanta feina ha hagut de preparar”.

Annex 1, apartat 1.3, mapa de zones de no fondeig

Els objectius de les zones de no fondeig no estan explicats al PRUG, i potser caldria fer-los explícits. A parer meu, les zones de no fondeig (ni amarrament a boies) haurien de ser de mida petita, per salvaguardar llocs d'especial interès pel que fa a les fanerògames marines (*Posidonia oceanica* i d'altres, com *Zostera noltii* i *Cymodocea nodosa*; o, si és el cas, d'altres organismes). En aquest sentit, la zona triada de cala Jugadora és excel·lent (però vegeu comentari més endavant), i les zones de cala Murtra i Galladera prou bones. Jo afegiria cala Jonquet en sentit estricte i el fons de cala Bona, amb les delimitacions coincidint amb les actuals zones de bany. Això es podria fer sense que els usuaris s'oposessin, donat que són zones ja vedades a embarcacions, i permetria incorporar a la protecció del Parc zones que en aquest moment estan protegides de manera només circumstancial i estacional com a zones de bany.

Annex 1, apartat 1.3, àmbit de cala Murtra

No s'entén quina és la zona de no fondeig a cala Murtra

Annex 1, apartat 1.3, àmbit de cala Jugadora

La zona de no fondeig és molt gran, i no gaire coherent amb la distribució de la posidònia. Es suggereix restringir la zona de no fondeig a la part interna de la cala, de l'illot de cala Jugadora cap a dins. D'aquesta manera queda protegida una praderia superficial de posidònia, les restes d'un escull barrera i una petita praderia de *Zostera noltii* que allà s'hi troba.

Annex 2, apartat 2.4 (camps de boies)

La qualitat dels mapes incorporats a l'esborrany de PRUG és molt deficient, no tenen escala i no es pot veure gran cosa. En general, cal recordar que en els camps de boies, llevat de poques excepcions, només hi haurà amarrament durant el dia, en condicions de bon temps i amb els tripulants o passatgers a bord. Això permet relaxar una mica les condicions de distàncies entre boies, que no ha de ser la mateixa que en un camp de boies de temporada on les barques poden estar en condicions de mal temps i sense ningú a bord. Es pot prendre com a referència la distància entre boies del camp de boies de les illes Medes, que és molt més petita que trobem als camps de boies de fondeig de temporada, com és el cas, per exemple, de la badia de Cadaqués.

Annex 5, taula 8, ítem 8.12

Es parla del port de sortida a les illes Medes, suposo que és un error.

Annex 6, sobre les espècies que es poden pescar

No s'esmenten els mol·luscs no cefalòpodes (pegellides, caragols, musclos, etc.) ni altres organismes potencialment aptes pel consum (ascidis, holotúries...). Quina regulació hi ha respecte d'aquests organismes? També trobo a faltar algun esment a la captura i extracció d'organismes vius sense interès pesquer (trofeus, decoració, aquariofília...). Hi ha una menció

en relació amb el busseig (apartat 28.2), però potser caldria una disposició específica, donat que es poden capturar i extreure organismes sense bussejar. Semblaria correcte prohibir-ho a tot el Parc.